

יטיל את הרכבת הממשלה על חברי-כנסת. אחרי התייעצויות עם המפלגות. אין ה' חוק קובע בפירוש שהוא חייב להטיל את התפקיד דווקא על הח"כ שהמפלגה הי גדולה ביותר בחרה בו מראש. החשש עצמו היה מופרך למדי. אך הגוש פחד — מנכון ומגודרה. לכן בחר בקצ'לסקי.

בדר-עופר פועלים שוב

ב אותו רגע נולד סיכוי גדול לאור פוויציה — אילו היתה במדינה אור פוויציה אמיתית. הסיעות האחרות בבית יכלו באותו רגע להציג את מועמדות נבון על אפה ועל חמתה של מפא"י. במיקרה זה הוא היה ניבחר. כי הכנסת מחולקת כך: 68 ח"כ מיס' לגת העבודה ועבדיה הערביים. 60 חברי שאר הסיעות (כולל מאיר אביזוהר, הפועל לעבר מיפלטת-העבודה). אביזוהר היה מצביע מן הסתם בעד נבון. חברו-לסיעה לשעבר. כך היו עור שים כל שמונת ח"כי רפ"י במיפלטת העבודה, או רובם. אפילו היתה סיעה קט' נה כלשהי נמנעת מהצבעה. היתה קואד ליציה כזאת מבטיחה את בחירת נבון. לכן היו שני תנאים מוקדמים:

- הסכמה של כל הסיעות האלה.
  - הסכמה של נבון עצמו.
- בלידי-שבת נמל חבר אחת הפי' עות הקטנות את היוזמה לידיו, ניי סה להזיק באמצעות התרפון את ראשי הסיעות השונות לפעולה משותפת, ברוח "קואליציה של ניר" לפני עשרים שנה. אולם מאז ימי ניר השתנו המופי' לגות. חרות, כמו הליברלים והי' מפד"י, הפכו זה מכבר שותפים בי קואליציה הסמויה של ספיר. נבון לא הוכשל רק על-ידי האינטרי- גות של הגוש במיפלטת-העבודה, אלא גם על-ידי הקרטל של המיפלטות הגדולות. שכבר מצא את ביטויו ב"קואליציה של דה' הונס" (קנוניית עופר-בדד לשוד העודפים) וב"קואליציה של רחוב ליליינבלום" (ה' הסכמה החשאית של בדר. אנשי המפד"ל והל"ע בוועד-ההכספים למיחסר הדולרים השחורים של פינחס ספיר).

לשם מה בחירות חשאיות?

ב ותרה השאלה אם יצחק נבון היה מסכים להיבחר לנשיא על-ידי רוב ה' כנסת, נגד רצון מיפלטת-העבודה. לא היה כל טעם להציג לו את השאלה כל עוד לא נוצרה קואליציה בטוחה לבחי- רתו — וזו לא קמה. לכן אין לדעת מה היתה תשובתו לשאלה זו, אילו נשאלה בנוסבות המתאימות. אולם מבחינת המוסר הציבורי, היה נכון בהחלט רשאי ההסכים לכה'.

נשיא המדינה נבחר על-ידי הכנסת ב' בחירות חשאיות. החוק הקובע זאת שר' לל. למעשה, את הצבתו של מועמד מיפ' לגתי הנבחר בכנסת על-פי המישמעת הסיעתית. אם יש פקודה של סיעה וחובה לצייט לה — לשם מה בחירות חשאיות? הצגת מועמד יחידי, בעזרת הי' מישמעת המיפלטת, נוגדת, למעי' שה, את רוח החוק. הסכמת איש-ציבור להיבחר שלא על פי מתכונת מיפלטתית, תואמת את רוח החוק והמוסר הציבורי. אולם בין רוח החוק ובין המציאות הישראלית רובצת תהום. במדינה שבה מהלכת אימים "כנופית בדר-עופר", שבה עומדים לבצע פוטש נגד הדמוקרטיה על- ידי התחברות השילטון וה"אופוזיציה" נגד הסיעות הקטנות, מן הדין שגם נשיא טוב ייבחר בדרך של אינטריגות. על פי רצונם של קומץ עסקנים. כמציאות זו, ניתן לתקן את "חוק יסוד: הנשיא", לאמור: "נשיא הי' מדינה ייבחר על-ידי פינחס ספיר."

* כאשר מפא"י העמידה מועמד לתפ' קיד יור' הכנסת שלא מצא חן בעיני ה' סיעות האחרות, נוצרה קואליציה מקיר אל קיר, שבחרה לתפקיד זה בחבר-הכנסת נחום ניר.

(המשך מעמוד 15) מנורה אדומה שהבהירה להם, כי כאשר מדובר בנושא שיש לו השלכה עדתית, הרי נאמנותם של חברי מפא"י לשעבר לגוש עומדת בסימן שאלה. הנאמנות ל- עדה חזקה גם מהנאמנות לגוש. באינטריגות שנערכו מאחורי הקלעים נטלו חלק גם כמה מידידי הטובים ביותר לשעבר של נבון. שמעון פרס, מנהיג רפ"י, הוא שהעלה לראשונה את שמו של קצ'לסקי כמועמד לנשיאות. קצ'לסקי היה חזק בשעתו לחוגי בן-גוריון. גם הוא, כמו נבון הרפ"סט, ידוע כיום ב' דיעות יוניות מובהקות, המגודרות לעמ' דותיהם של ראשי רפ"י לשעבר.

כשצצה מועמדותו של קצ'לסקי כאופן ברור יותר, הפעם כמכשיר כדי פנחס ספיר למנוע את בחי' רתו של נבון, נסוג פרס מתמיכתו בבחירת נבון. הוא אומנם לא הפי' תייג מנכון בפומבי, אבל הביע את דעתו שקצ'לסקי עשוי להיות נשיא מצויין, הפסיק את המערכה לגיוס קירות למען נבון. מדוע עשה זאת? נראה שפרס חשש שקצ'לסקי עשוי להתי- רחק מחוגי רפ"י אם יפגינו מנהיגי רפ"י לשעבר התייצבות חזיתית לצד נבון — וזה דווקא עם כניסתו לתפקיד הנשיא — לא נעים!

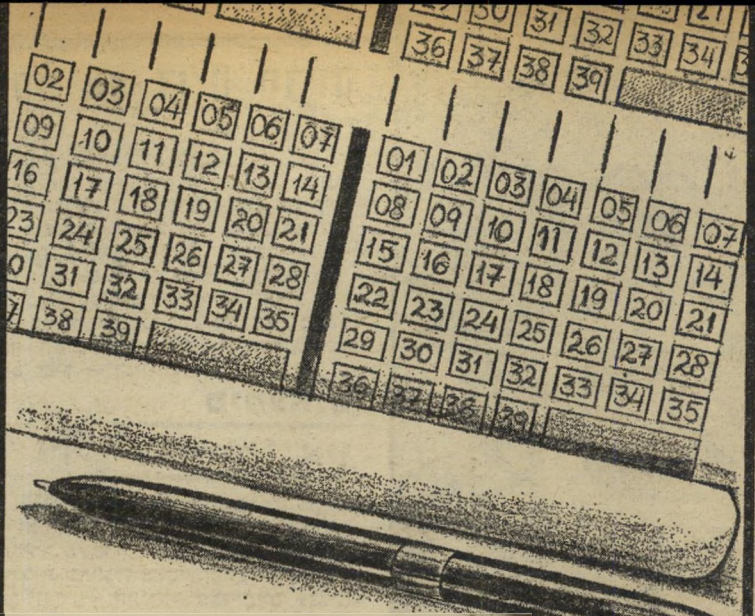
גם שאר מנהיגי רפ"י המוכי' הקים נמנעו מלהיאבק בנגדו למען הכרם נכון. משה דוין, למשל, אפרי' זו לא הופיע לשיבת מרכז העבו' דה, שם יכלה הופעתו והתייצבותו לצד נבון לגייס עוד כמה קורות עבורו. אחרי שיומיים קודם לכן יעי' נבון שלא לבטל את מועי' מרותו ולהתמודד על המועמדות עם קצ'לסקי, שדח דוין למרכז פתק הצבעה, שידע מראש כי הוא ייפסל. בשיחות פרטיות עם כמה משרי הממשלה ביום ההצבעה הביע דוין את דעתו כי קצ'לסקי הוא מועמד מתאים יותר לתפקיד מאשר נבון.

מדוע עשה זאת דוין? גם לו היה חש- בון פשוט. הוא חשש שאם איש רפ"י לשעבר יהיה נשיא המדינה, יושם הדבר תירוץ בידי אנשי מפא"י למנוע מדיין עצמו את הכהונה הרמה שהוא שם עיניו אליה: ראשות הממשלה. לא ייתכן שרפ"י תחזיק בכל המישרות הרמות במדינה. לעומת כל אלה נתנה הכשלת מועמדות נבון בידי חטיבת רפ"י קלף חשוב. שוב יכלו אנשי רפ"י לטעון כי נעשה להם "עול", כי רודפים אותם על נאמנותם ל- בן-גוריון וכי מגיע להם פרס תנחומים בהודמנות הראשונה. אלא שהנהגה כפעם הבאה לא יהיה כמובן נבון. על רקע זה אי אפשר להימנע מהמס' קנה כי ראשי רפ"י שמחו בסתר ליבם על המכה שהונחתה על נבון.

הגוש בעד גולדה

ה אינטריגות ש' פנחס ספיר היו בהיותה רמה. הוא לא הביא את קצ'לסקי אל הנשיא את משום שהוא נוטה לו אישית חיבה או מעריך במיוחד את סגולותיו. להיפך, כמה ימים לפני כן אמר ספיר, בשמעו ש' קצ'לסקי תומך בעמדות הסוציאליות של בן-גוריון: "קצ'לסקי? הוא לא מבין כלום!" קצ'לסקי נשלף מהכובע מפני שהיה הי' איש היחידי שעוד יכול היה לעצור את נבון בשלב כל-כך מאוחר. בעיני אנשי הגוש, היתה זאת מעלתו העיקרית של הפרופסור הסימפאטי, עתיר-ההישגים. מדוע היה צורך לעצור את נבון באמ' צעים כה קיצוניים. ובאמצעות קנוניות כה מכוונות? קודם כה, מפני שגודרה לא רצי' תה' בו.

היא לא רצתה שמזכירו של בן-גוריון יהיה הנשיא שיטיל עליה את הרכבת הממ' שלה (ותוד כדי כך הוכיחה, בעל כור' חה. שאנה חולמת לוותר על תפקיד זה). התנגדותה של גולדה מספיקה במיקרה זה. הגוש משרת את גולי' דה, מפני שהוא רוצה לרשת אותה בהסכמתה. אבל גם הגוש פחד מי' נכון, שמה יעשה לו צרות ככוא חעת להטיח את תפקיד הרכבת הי' ממשלה על נציג המיפלטת. "חוק-יסוד: הממשלה" קובע שהנשיא

זה כל כך פשוט...

מה יותר קל מלהשתתף בהגדלת הלוטו. תמורת 50 אגורות תוכל לסמן 6 מספרים בכל אחת משתי הטבלאות שבטופס.

עשה חישוב פשוט פעולה בת שניות ספורות, מביאה לך סיכויי השתתפות בזכייה בת 75,000 לירות בפרס הראשון ואלפי לירות ביתר הפרסים.

זה כל כך פשוט.

לוי
זו השיטה

ארגון הספרים מועדון "הספר המעולה" שע"י התאחדות בעלי מלאכה זתעשייה זעירה, ת"א

בחסות חברת "הלה" בישראל

WELLA

ציבור הספרים מוזמן לתחרות על התואר אלוף התספורת והתסרוקת היפה לגברים

שתתקיים ביום שני 2.4.73, בשעה 6.00 בערב, באולם הגדול של התאחדות בעלי מלאכה.

בתחרות ישתתפו:

אלבו שלום — תל-אביב, בונן שמעון — יפו-תל-אביב, בן- ארוש מאיר — אשדוד, דין יוסי — תל-אביב, דריי סמי — תל-אביב, זרקי אהרון — תל-אביב, כהן איציק — תל-אביב, לוגסי חיים — תל-אביב, לוי גדעון — תל-אביב, ליכטנשטיין אביגדור — תל-אביב, מויאל רפי — אשדוד, סבג מוריס — תל-אביב, סנדרוסי חיים — תל-אביב, פרוספר אבוטבול — תל-אביב, פרינטה מוריס — יפו-תל-אביב.